

Jeg bliver lidt forvirret over det, som ministeren siger i dag, nemlig det her med, at det er nødvendigt for regeringen at tænke sig om, for vi har lavet meget klare aftaler. Vi har lavet en helt ny læreruddannelse, en læreruddannelse, som måske er nyere, end de fleste troede, da vi lavede aftalen. Men når man ser på, hvor meget det har krævet, ikke kun af ministeriet, men så sandelig også af uddannelsesstederne, så må man sige, at det er en ny uddannelse. Og derfor overrasker det mig, at ministeren finder, at der grund til at overveje, om man skal lave forsøg, samtidig med at vi udbyder en spritny uddannelse, faglige perspektiver, nye pædagogiske virkemidler, efteruddannelse til uddannelsesstedernes lærere. At man så samtidig med det skal begynde at forsøge, synes jeg vækker undren, også fordi den nye uddannelse jo ikke bygger på forsøg. Det er politisk tænkning, der er grunden til den måde, vi gerne vil gøre det på.

Det andet er ...

Kl. 16:52

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Det andet må vente, for den røde lampe har lyst i et stykke tid, så det er ministeren, der får mulighed for at svare.

Kl. 16:52

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Det står mig bekendt ikke i akkrediteringsloven, at man ikke kan akkreditere en uddannelse, hvis der for nylig er indgået et forlig på det pågældende område. Men der er en såkaldt call in-beføjelse for videnskabsministeren, som kan bruges i tilfælde, hvor samfundsmæssige hensyn taler for det, og vi overvejer selvfølgelig grundigt, hvordan vi skal forholde os til det. Vi bryder ikke aftaler, det kan jeg forsikre om.

Kl. 16:53

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Margrethe Vestager for andet og sidste spørgsmål, værsgo.

Kl. 16:53

Margrethe Vestager (RV):

Når det undrer, så er det jo, fordi det set fra vores side ligger i sagens natur, at uddannelser, som ligger i Undervisningsministeriet, som har sit eget akkrediteringssystem, som har egne kriterier netop af hensyn til det meget større volumen, de meget færre uddannelser, fordi de har bred samfundsmæssig karakter, kan en anden type uddannelsesinstitutioner ikke bare tage og føre over på deres eget område og få dem godkendt efter helt anderledes regler.

Det andet er, at det i forhold til den aftale, vi har om professionsuddannelser eller professionshøjskoler, jo har været væsentligt for os at sikre ligestilling mellem professionshøjskolerne og universiteterne – i hver deres respekt, men i ligestilling – og derfor er jeg træt af at høre på, at det skulle højne lærernes agtelse og værdighed, at de bliver uddannet i et akademisk regi. Hele vores forhandling, hele vores idé har været at styrke og øge respekten for det professionsorienterede, for samvirket mellem teori og praksis og for at sikre lærerne et godt grundlag for at undervise i folkeskolen. Vi vil øge den helt naturlige respekt, det må afføde, at man ønsker at kaste sit arbejdsliv ind på det. Og derfor er vi meget ærgerlige over, at regeringen trækker på fødderne i forhold til at afgøre den her sag, og vi håber meget, at ministerens meget klare ord om ikke at bryde et forlig vil blive fulgt op af en klokkeklar afgørelse om, at læreruddannelsen bliver udbudt på professionshøjskoler.

Kl. 16:54

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 16:54

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg må gøre opmærksom på, at et forsøg jo også kan udarbejdes i samarbejde mellem et universitet og en professionshøjskole. Det er jo det, der peges på i regeringsgrundlaget, og der står jo ikke i regeringsgrundlaget, om udbudsretten skal ligge det ene eller det andet sted. Men selve det, at der samarbejdes tættere mellem et universitet og en professionshøjskole, er jo svært at være imod.

Jeg er i øvrigt fuldstændig enig med fru Margrethe Vestager i at anholde den formulering, som også hr. Martin Henriksen desværre brugte, om, at universiteterne kan højne læreruddannelsen. Det mener jeg er en meget forkert og fornærmende formulering. Jeg har hele tiden selv sagt i denne debat, at med det kendskab, jeg har til seminarier og universiteter – og det er egentlig ret godt – har jeg svært ved at sige, hvem det er på universiteterne, der er bedre til at uddanne lærere, end på seminarierne.

Men samtidig har vi jo besluttet, at vi gerne vil have mere forskning anvendt i læreruddannelsen, og så er det mærkeligt på forhånd at afvise et samarbejde mellem en professionshøjskole og et universitet. Bemærk her, at regeringsgrundlaget forlanger et samarbejde; det er det, der har været mantraet.